

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: A Oy

Έτερος διάδικος: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι η φόρτωση και η εκφόρτωση πλοίου αποτελούν υπηρεσίες κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως οι οποίες προορίζονται για τις άμεσες ανάγκες του φορτίου ενός πλοίου, κατά την έννοια του άρθρου 148, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής;
- 2) Λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 24 της αποφάσεως του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-181/04 έως C-183/04, ΕΛΜΕΚΑ, κατά την οποία η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απαλλαγή δεν περιλαμβάνει υπηρεσίες που παρέχονται σε προγενέστερο στάδιο εμπορίας, έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK την έννοια ότι αυτό ισχύει και σε σχέση με την υπό κρίση παροχή υπηρεσιών, όπου η υπηρεσία που παρέχεται στο πρώτο στάδιο από έναν υπεργολάβο της A Oy περιλαμβάνει μία υπηρεσία η οποία εκ της φύσεώς της αφορά άμεσα το φορτίο και την οποία χρεώνει περαιτέρω η A Oy στην εταιρία μεταφοράς ή τον μεταφορέα;
- 3) Λαμβανομένης υπόψη της σκέψεως 24 της προπαρατεθείσας αποφάσεως του Δικαστηρίου, κατά την οποία η απαλλαγή που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK εφαρμόζεται μόνον επί υπηρεσιών που παρέχονται απευθείας στον εφοπλιστή, έχει το άρθρο 148, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK την έννοια ότι η προβλεπόμενη από αυτό απαλλαγή δεν εφαρμόζεται επί υπηρεσιών που παρέχονται στον έχοντα δικαίωμα διαθέσεως του φορτίου, όπως για παράδειγμα στον εισαγωγέα ή τον εξαγωγέα των αγαθών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 27 Ιανουαρίου 2016 — SIA «LS Customs Services» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-46/16)

(2016/C 111/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Valsts ieņēmumu dienests

Αναρρεσίβλητη: SIA «LS Customs Services»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο εν λόγω άρθρο μέθοδος έχει εφαρμογή ακόμη και όταν η εισαγωγή των εμπορευμάτων και η θέση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας οφείλονται στην απομάκρυνσή τους από την τελωνειακή επιτήρηση κατά τη διαδικασία διαμετακομίσεως, ενώ επρόκειτο για εμπορεύματα υποκείμενα σε εισαγωγικούς δασμούς τα οποία δεν επωλήθησαν προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας αλλά προς εξαγωγή εκτός της Κοινότητας;
- 2) Έχει ο όρος «διαδοχικά», που διαλαμβάνεται στο άρθρο 30, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της αιτιολογήσεως των διοικητικών πράξεων, την έννοια ότι η τελωνειακή αρχή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι έχει εφαρμογή η μέθοδος του άρθρου 31, υπέχει υποχρέωση να εκθέσει σε κάθε διοικητική πράξη τον λόγο για τον οποίο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι μέθοδοι καθορισμού της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 29 ή 30;

- 3) Πρέπει να θεωρηθεί επαρκές, για τους σκοπούς της μη εφαρμογής της μεθόδου του άρθρου 30, παράγραφος 2, στοιχείο α', του τελωνειακού κώδικα, το γεγονός ότι η τελωνειακή αρχή επισημαίνει ότι δεν έχει στη διάθεσή της τις δέουσες πληροφορίες, ή υποχρεούται η τελωνειακή αρχή να λάβει πληροφορίες από τον παραγωγό;
- 4) Οφείλει η τελωνειακή αρχή να παράσχει αιτιολογία όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι κατά το άρθρο 30, παράγραφος 2, στοιχεία γ' και δ', του τελωνειακού κώδικα μέθοδοι στην περίπτωση κατά την οποία καθορίζει την τιμή ομοειδών εμπορευμάτων βάσει του άρθρου 151, παράγραφος 3, του κανονισμού 2454/93⁽²⁾;
- 5) Πρέπει η απόφαση της τελωνειακής αρχής να περιέχει εξαντλητική αιτιολογία όσον αφορά το ποιες είναι οι διαθέσιμες πληροφορίες στην Κοινότητα, κατά την έννοια του άρθρου 31 του τελωνειακού κώδικα, ή μπορεί η εν λόγω αρχή να παράσχει την αιτιολογία αυτή μεταγενέστερα, αγομένης της διαφοράς ενώπιον δικαστηρίου, υποβάλλοντας λεπτομερέστερες αποδείξεις;

⁽¹⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 253, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λετονία) στις 27 Ιανουαρίου 2016 — SIA «Veloserviss» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-47/16)

(2016/C 111/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα-ενάγουσα και αναιρεσίβλητη: SIA «Veloserviss»

Καθής και αναιρεσείουσα: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η υποχρέωση του εισαγωγέα να ενεργεί καλόπιστα, η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, την έννοια ότι
 - α) περιλαμβάνει την υποχρέωση του εισαγωγέα να ελέγχει τις περιστάσεις υπό τις οποίες χορηγήθηκε το πιστοποιητικό «τύπου Α» που έλαβε ο εξαγωγέας (πιστοποιητικά των εξαρτημάτων που απαρτίζουν το εμπόρευμα, ρόλος του εξαγωγέα στην κατασκευή του εμπορεύματος κ.λπ.);
 - β) ο εισαγωγέας ενήργησε κακόπιστα εκ του γεγονότος και μόνον ότι ο εξαγωγέας ενήργησε κακόπιστα (για παράδειγμα, όταν ο εξαγωγέας δεν αποκαλύπτει την πραγματική προέλευση των εξόδων, την αξία των εξαρτημάτων που απαρτίζουν το εμπόρευμα κ.λπ. στις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής);
 - γ) η υποχρέωση καλόπιστης συμπεριφοράς παραβιάστηκε εκ του γεγονότος και μόνον ότι ο εξαγωγέας υπέβαλε ανακριβείς πληροφορίες στις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής, έστω και αν οι ίδιες οι τελωνειακές αρχές διέπραξαν σφάλματα κατά τη χορήγηση του πιστοποιητικού;
- 2) Μπορεί η υποχρέωση του εισαγωγέα να ενεργεί καλόπιστα, η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, να αποδειχθεί επαρκώς μέσω της γενικής περιγραφής της καταστάσεως που εκτίθεται στη γνωστοποίηση της OLAF και μέσω των συμπερασμάτων της OLAF ή οι εθνικές τελωνειακές αρχές οφείλουν, παρ' όλα αυτά, να εξασφαλίζουν πρόσθετες αποδείξεις για τη συμπεριφορά του εξαγωγέα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 302, σ. 1.